

17 grudnia 1921 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu pełnomocnictwa do wydawania rozporządzeń w sprawie regulowania obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. № 104, poz. 748).

§ 2. Na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego, brasławskiego, dziśnieńskiego, duniłowiczowskiego i wilejskiego rozciąga się moc obowiązująca ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o zakazie wywozu zagranicę kruszców szlachetnych (Dz. U. R. P. № 62, poz. 404).

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Dekrety i rozporządzenia w sprawie regulowania obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami, wydane przez Naczelnego Dowódcę wojsk Litwy Środkowej i Tymczasową Komisję Rządzącą Litwy Środkowej tracą z tym dniem moc obowiązującą.

Prezydent Ministrów:
Juljan Nowak

Minister Sprawiedliwości:
W. Makowski

Minister Skarbu:
Jastrzębski

728.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 25 lipca 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu, w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia wykonawczego z dnia 2 czerwca 1922 roku do ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 roku o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 roku o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. z roku 1922 № 35 poz. 299), zarządza się co następuje:

§ 1. § 8 rozporządzenia z dnia 2 czerwca 1922 roku do ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 roku o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. № 51 poz. 462) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 8. Przy władzach administracyjnych I i II instancji ustanawia się komisje do walki z alkoholizmem, w których skład wchodzi: przedstawiciel władzy administracyjnej lub jego zastępca jako przewodniczący, przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia Publicznego, przedstawiciel Ministerstwa Skarbu, przedsta-

wiciel właściwego Sejmiku Powiatowego (Rady Powiatowej), jeden przedstawiciel Rady Miejskiej miasta powiatowego (w komisjach wojewódzkich 1 przedstawiciel Rady Wojewódzkiej i 1 przedstawiciel Rady miasta wojewódzkiego) oraz dwaj przedstawiciele organizacji społecznych, mających na celu walkę z alkoholizmem, ewentualnie zrzeszeń oświatowych lub współdzielczych”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko

Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamiński

Minister Skarbu:
Jastrzębski

729.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 21 września 1922 r.

o taksie aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (austr. Dz. U. P. 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw t. XIII wyd. 1905 r.), §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz w myśl § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 20 stycznia 1922 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 22 stycznia 1922 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100), mogą za pracę przy recepturze pobierać ceny maksymalne, wyszczególnione w załączniku do niniejszego rozporządzenia, zamiast cen ustanowionych w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 9 sierpnia 1922 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 68, poz. 617).

§ 2. W m. stoł. Warszawie i w m. Łodzi zezwala się w przeciągu dni 30 od ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, do ceny każdego lekarstwa, wydawanego jako receptę, obliczonej podług taksy aptekarskiej, doliczać 100 marek.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:
w z. Bajaleki

Załącznik do rozp. M. Z. P.
z d. 21.IX.22. poz. 729.

Taksa za prace przy recepturze. (TAXA LABORUM).

	Mk. fen.
1. Za odważenie, według recepty lekarza, środków leczniczych o ile nie pobiera się opłaty, wynikającej z następnych pozycji, z wyjątkiem 18, 19 i 20, bez względu na ilość	100.—
2. Za zmieszanie cieczy w ilości, nieprzekraczającej 500 gramów wraz z filtrowaniem, bez różnicy liczby i ilości składników. Za każdą następną ilość, nieprzekraczającą 500 gramów	250.— 60.—
3. Za rozpuszczenie w cieczy, a również za rozpuszczenie ze zmieszaniem i filtrowaniem jakichkolwiek bądź środków leczniczych, bez względu na ich liczbę i ilość, gdy ogólna waga płynu nie przekracza 500 gramów	340.—
Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 500 gramów	70.—
4. Za napary, odwary, odwaro-napary, wysycania (saturaciones), zawiesiny (emulsiones), zawiesino-napary, powidełka i galaretki, bez względu na liczbę i ilość wchodzących w nie składników, gdy ogólna waga lekarstwa nie przekracza 250 gramów.	440.—
Za każdą następną ilość, nieprzekraczającą 250 gramów	90.—
Za rozpuszczenie w nich, albo rozpuszczenie ze zmieszaniem jakichkolwiek bądź środków, bez względu na ich liczbę i ilość a także ogólną wagę	110.—
Za dodanie i zmieszanie z nimi jakichkolwiek składników, bez względu na ich liczbę i ilość, a także ogólną wagę	70.—
5. Za rozważenie płynów na dozy za każdą	35.—
6. Za napełnienie (z zatopieniem, sterylizacją i rozważeniem) szklanych ampułek, za pierwsze trzy	480.—
za każdą następną	40.—
7. Za sterylizację cieczy nie w ampułkach, bez względu na ilość	480.—
8. Za przyrządzenie plastra lub maści z dwóch lub kilku środków w ilości nieprzekraczającej 200 gramów	380.—
Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 100 gramów	75.—
9. Za rozważenie maści na dozy nieprzekraczające 5 gramów za każdą	30.—
10. Za krajanie lub proszkowanie wszelkich środków leczniczych, o ile nie są w tej postaci podane w taksie, za ilości włącznie do 100,0	180.—
Powyżej 100,0 za każde następne 100,0	50.—
Wszystkie środki lecznicze dla zwierząt domowych, przepisane w ilości od 400,0 wydawać i oceniać należy jako proszek ogrubny	

(grossus), o ile nie przepisano „pulvis subtilissimus”.

	Mk. fen.
11. Za zmieszanie wszelkiego rodzaju ziół i proszków, bez względu na ilość w ilości nieprzekraczającej 200 gramów	250.—
Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 100 gr.	50.—
12. Za rozważenie ziół, jak również ogrubnych lub subtelnych proszków, za każdy, proszek lub dawkę.	25.—
13. a) Za przygotowanie masy pigułkowej, włącznie ze zmieszaniem i rozpuszczeniem środków użytych i rozdzielenie jej na pigułki, za pierwsze 30 pigułek	480.—
Za każde następne 30 pigułek po	200.—
I. Pigułki o wadze ponad 0,60 liczą się jak „boli”.	
II. Za przesypanie pigułek należy pobierać podaną w taksie cenę użytego w tym celu proszku. Liczyć należy nie więcej niż 2,0 na każde 30 pigułek. Jeżeli w receptce nie wskazano proszku do przesypania, to stosować należy proszek widłaku (Lycopodium).	
b) Za pokrycie pigułek kolodjonem, za każde 30 pigułek	250.—
c) Za pokrycie pigułek balsamem toluzańskim, za każde 30 pigułek	250.—
d) Za pokrycie srebrem, za każde 30 pigułek	600.—
e) Za pokrycie pigułek żelatyną, karukiem, kieratyną, za każde 30 pigułek	350.—
Przy powyższych robotach jest wliczona i cena użytego materiału.	
14. Za przygotowanie masy i podzielenie jej na bolusy (boli), pastylki (rotulae trochisci) z wszelkimi dodatkowymi robotami, do 5 sztuk	480.—
Powyżej 5, za każdą sztukę	25.—
15. Za robotę prasowanych tabletek (tabl. compress.) i za pastylki gumowe (past. gumosi) z wszelkimi rękoczynami do 20 sztuk	200.—
Powyżej 20 sztuk za każdą	150
16. Za przygotowanie i podzielenie czopków (suppositoria) i gałek (globuli) z wszelkimi rękoczynami za każdą sztukę	120.—
17. Za nasmarowanie i zmieszanie, o ile ono jest niezbędne, plastra na sparadrapie lub płótnie wielkości do 80 cm. kw.	480.—
Za każde następne 20 cm. kw.	60.—
Za użyte płótno za 1 cm. kw.	1.—
Za użyty sparadrap za 1 cm. kw.	2.—

Przy smarowaniu zwykłego plastra oblicza się na 20 cm. kw. 3,0 masy, a przy cienko posmarowanym plastrze 1,5.

Jeżeli nie wskazana jest ilość plastra, a oznaczona jedynie jego wielkość, to opłatę za zużyty plaster oblicza się według poniższej tablicy:

	cm. kw.	zwykl.	cienk.
1. Forma auricularis	12,5	2,0	1,25
2. „ chartae lusoriae	50	8,0	4,0
3. „ volae manus minoris			
4. „ „ „ majoris			
5. „ palmae „ minoris	75	12,0	6,0
6. „ „ „ majoris	125	20,0	10,0
7. „ voluminis libri octavi	200	30,0	15,0
8. „ „ „ quarti	400	60,0	30,0

Mk. fan.

- 18. a) Za sygnaturę z odpisem recepty i kartką do przyklejania sygnatury 55.—
 - b) Za kartkę z firmą apteki, nazwiskiem chorego i sposobem użycia lekarstwa, a w razie potrzeby i odpisem recepty 35.—
 - c) Za opieczątowanie lekarstwa wraz z materiałami do tego niezbędnymi 35.—
 - d) Za owinięcie i owiązanie, pieczętkę i kartkę przy sprzedaży odręcznej 20.—
- Oplaty, wymienione w tym ustępie, mogą być pobierane jedynie w tym wypadku, gdy opakowanie wydawanego lekarstwa zostało uzupełnione w sposób przewidziany w punktach a, b, c lub d.
- 19. Za wydanie lekarstwa za receptą 35.—
 - 20. Za każdą jednorazową ekspedycję nocną t. j. od chwili zamknięcia apteki do chwili otwarcia, bez względu na to z jakiej liczby przedmiotów ekspedycja się składa, wolno doliczać 150.—
- Za ekspedycję lekarstw według recept, oznaczonych przez lekarza dopiskiem „cito“ „statim“, opłata dodatkowa nie może być pobierana.
- 21. Za napełnienie kapsułek żelatynowych jakimkolwiek środkiem leczniczym łącznie z należnością za rozważenie i kapsułkę, do 20 sztuk za każdą 10.—
 - Ponad 20 za każdą 8.—

730.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 1 września 1922 r.

w przedmiocie przedłużenia okresu zawieszenia reglamentacji obrotu wewnętrznego i zewnętrznego węglem kamiennym i brunatnym, koksem i brykietami węglowymi, produkowanymi na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego.

Nu podstawie § 6 rozporządzenia Rady Związkowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 24 lutego 1917 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niem. № 35 str. 167 poz. 5725) oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1922 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia Rady Związkowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 24 lutego 1917 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niemieckiej № 35 z 1917 r., poz. 5725) i rozporządzenia Ministra Gospodarki Rzeszy z dnia 15 sierpnia 1920 r. (Dz. Ust.

Rzeszy Niemieckiej № 176 z 1920 r. poz. 7737) — (Dz. U. R. P. № 49 poz. 433) w porozumieniu z Tymczasową Radą Wojewódzką Województwa Śląskiego zarządza się co następuje:

§ 1. Wymieniony w § 4 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 lipca 1922 roku w przedmiocie mianowania Komisarza Państwa dla podziału węgla na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 53 poz. 491) czasokres zawieszenia reglamentacji obrotu wewnętrznego i zewnętrznego węglem kamiennym i brunatnym, koksem i brykietami węglowymi, produkowanymi na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego, — przedłuża się do dnia 31 grudnia 1922 r. łącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger

731.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 15 września 1922 r.

w przedmiocie podwyższenia opłat za czynności urzędów miar.

Na podstawie art. 23 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15 poz. 211), rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 r. o miarach (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. r. 1921 № 20 poz. 138), oraz rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 716), z dnia 5 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 752), z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52 poz. 470) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszystkie bezwzględne stawki opłat, wymienione w rozporządzeniach Ministra Przemysłu i Handlu: z dnia 13 maja 1922 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 39 poz. 326), oraz z dnia 24 maja 1922 r. w przedmiocie opłat, pobieranych przez urzędy miar za przewóz narzędzi mierniczych, zatrzymanych przy rewizjach handlu (Dz. U. R. P. № 40 poz. 343) podwyższa się o 100%.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 października 1922 roku.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 lipca 1922 r. w przedmiocie podwyższenia opłat za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 56 poz. 513).

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger